

CASA ASIA

«Japan Cult Cinema 3. Nous horitzons» «Japan Cult Cinema 3. Nuevos horizontes»

El cinema és, per damunt de tot, un llenguatge. És per això que està en contínua evolució: noves fórmules, noves narratives i noves concepcions tècniques i estilístiques. I és aquí, en aquest punt d'experimentació i desenvolupament del llenguatge on el cinema japonès té molt a dir. Les pel·lícules que contemplem en aquest tercer any del «Japan Cult Cinema» es caracteritzen per jugar i experimentar amb el llenguatge cinematogràfic. Són les històries de sempre però explicades o narrades de forma diferent i original. Són les noves visions, els «nous horitzons» del panorama actual del cinema japonès.

La retrospectiva compta amb llargmetratges del 2006 al 2008 i recull, juntament amb el treball d'un conjunt de nous realitzadors com Hiroshi Ishikawa o Yosuke Fujita, les últimes propostes de realitzadors ja consagrats com Isao Yukisada o l'independent Sabu, que continuen la seva tasca creadora al capdavant de la càmera.

El cine es, por encima de todo, un lenguaje. Como tal, está en continua evolución: nuevas fórmulas, nuevas narrativas y nuevas concepciones técnicas y estilísticas. Y es ahí, en este punto de experimentación y desarrollo del lenguaje donde el cine japonés tiene mucho que decir. Las películas que contemplamos en este tercer año del «Japan Cult Cinema», se caracterizan por jugar y experimentar con el lenguaje cinematográfico. Son las historias de siempre pero contadas o narradas de forma diferente y original. Son las nuevas visiones, los «nuevos horizontes» del panorama actual del cine japonés.

La retrospectiva cuenta con largometrajes del 2006 al 2008, recogiendo, junto al trabajo de un conjunto de nuevos realizadores como Hiroshi Ishikawa o Yosuke Fujita, las últimas propuestas de realizadores ya consagrados que continúan con su labor creadora al frente de la cámara, tales como Isao Yukisada o el independiente Sabu.

Programació de «Japan Cult Cinema 3»

Dilluns 19

19.30 h *Into the Faraway Sky* (Dir.: Isao Yukisada. Japó, 2007. Drama fantàstic. Color. 140')

Dimarts 20

18.00 h *Dead Run* (Dir.: Sabu. Japó, 2006. Drama. Color. 120')

20.00 h *Fine Totally Fine* (Dir.: Yosuke Fujita. Japó, 2008. Comèdia. Color. 110')

Dimecres 21

18.00 h *Memories of Matsuko* (Dir.: Tetsuya Nakashima. Japó, 2006. Drama musical. Color. 130')

20.15 h *Su-ki-da* (Dir.: Hiroshi Ishikawa. Japó, 2006. Drama romàntic. Color. 104')

Dijous 22

18.00 h *Welcome to the Quiet Room* (Dir.: Suzuki Matsuo. Japó, 2008. Melodrama. Color. 118')

20.15 h *Kisaragi* (Dir.: Yuichi Sato. Japó, 2007. Comèdia/Suspens. Color. 110')

Programación de «Japan Cult Cinema 3»

Lunes 19

19.30 h *Into the Faraway Sky* (Dir.: Isao Yukisada. Japón, 2007. Drama fantástico. Color. 140')

Martes 20

18.00 h *Dead Run* (Dir.: Sabu. Japón, 2006. Drama. Color. 120')

20.00 h *Fine Totally Fine* (Dir.: Yosuke Fujita. Japón, 2008. Comedia. Color. 110')

Miércoles 21

18.00 h *Memories of Matsuko* (Dir.: Tetsuya Nakashima. Japón, 2006. Drama musical. Color. 130')

20.15 h *Su-ki-da* (Dir.: Hiroshi Ishikawa. Japón, 2006. Drama romántico. Color. 104')

Jueves 22

18.00 h *Welcome to the Quiet Room* (Dir.: Suzuki Matsuo. Japón, 2008. Melodrama. Color. 118')

20.15 h *Kisaragi* (Dir.: Yuichi Sato. Japón, 2007. Comedia/Suspense. Color. 110')

Les pel·lícules seleccionades per a la mostra són:

Into the Faraway Sky

Un home baixa de l'avió en una pista d'aterratge enmig del no-res. Allà, en el ciment de la pista reconeix una empremta del passat: un passat que revelarà a les hostesses sorpreses i que se'n mostrarà a través d'un flashback espectacular. Yukisada ens té acostumats als melodrames lacrimògens, on a vegades la realitat s'entronca amb la fantasia, fins i tot amb allò surrealista (recordeu *Crying out Love in the Center of the World* o *Spring Snow*). Però a *Into the Faraway Sky*, el director s'allunya del drama i dibuixa uns personatges que freguen l'absurd i el seu decantament per allò fantàstic és del tot precís (aquell viatger volador que apareix del no-res, el meteorit que flota en l'aire, l'«home-colom» que acaba volant). Una mica de tot en una pel·lícula preciosa que parla de l'amistat per damunt de tot.

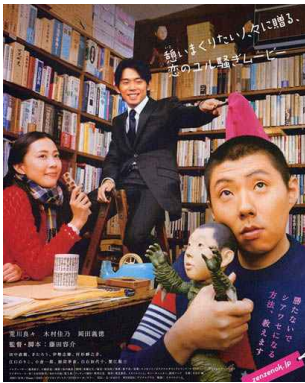
Un hombre baja del avión en una pista de aterrizaje en medio de la nada. Allí, en el mismo cemento de la pista reconoce una huella del pasado: un pasado que revelará a las sorprendidas azafatas y que se nos mostrará en forma de un grandioso flashback. Yukisada ya nos tiene acostumbrados a los melodramas lacrimógenos, donde a veces la realidad se entronca con la fantasía, incluso con lo surrealista (recuerden *Crying out Love in the Center of the World* o *Spring Snow*). Pero en *Into the Faraway Sky*, el director se aleja del drama y dibuja unos personajes que rozan el absurdo y su decantación por lo fantástico es ya del todo precisa (ese viajero volador que aparece de la nada, el meteorito que flota en el aire, el «hombre-paloma» que acaba volando). Un poco de todo para una preciosa película que habla de la amistad por encima de todo.

Dead Run

La incomunicació entre adolescents i adults és el tema que sembla enfocar el director Sabu a la seva darrera pel·lícula de ficció, la millor de tota la seva carrera. A través dels ulls d'un noi, que viu en una zona rural aguatada per les constructors, penetrem altra vegada en aquell costumisme de la joventut contemporània japonesa. És difícil imaginar-se fins a quin punt Sabu ha sabut integrar temes en una mateixa pel·lícula, l'argument de la qual torna a remetre'ns certs problemes que la societat nipona sembla ignorar i que determinaran el futur de les properes generacions. Temes com la prostitució juvenil es barregen amb l'especulació immobiliària, i s'hi afegeixen unes pinzellades de drama romàntic amb un enigmàtic transfons religiós. Sabu ha tornat a demostrar que pot fer un tipus de cinema comercial intimista, sense caure en discursos excessivament radicals com els de Shunji Iwai.

La incomunicación entre adolescentes y adultos es el tema que parece enfocar el director Sabu en su última película de ficción, la mejor de toda su carrera. A través de los ojos de un chaval, que vive en una zona rural acechada por las constructoras, penetremos una vez más en ese costumbrismo de la juventud contemporánea japonesa. Es difícil imaginarse hasta qué punto Sabu ha sabido integrar temas en una misma película, cuyo argumento vuelve a remitirnos a ciertos problemas que la sociedad nipona parece ignorar y que determinarán el futuro de las próximas generaciones. Temas como la prostitución juvenil se entremezclan con la especulación inmobiliaria, añadiendo a todo ello unas pinceladas de drama romántico con un enigmático trasfondo religioso. Sabu ha vuelto a demostrar que puede hacer un tipo de cine comercial intimista, sin caer en discursos excesivamente radicales como Shunji Iwai.

Fine Totally Fine

El debut en el cinema del director Yosuke Fujita, després d'haver desenvolupat una carrera amb molt talent en el teatre, no podria haver començat de la millor manera. *Fine Totally Fine* és un retrat esplèndid de la gent que viu als suburbis de Tòquio servit amb una narrativa àgil, diferent i innovadora. A partir de cinc personatges principals i gent que se'ls apropa, el realitzador desenvolupa un entramat de vides i històries que a poc a poc es creuran: des d'un jove jardiner que vol obrir la seva particular «mansió del terror» i el seu pare que un bon dia decideix deixar la seva petita llibreria i viure la vida, fins a la jove extraordinàriament tímida que pinta quadres d'una dona vella sense sostre o el noi que li ofereix treballar com a dona de fer feines en un hospital. Divertida, tendra, emocionant i diferent.

El debut en el cine del director Yosuke Fujita, después de haber desarrollado una talentosa carrera en el teatro, no podría haber sido mejor. *Fine Totally Fine* es un espléndido retrato de la gente que vive en los suburbios de Tokio servido con una narrativa ágil, diferente y rompedora. Cogiendo a cinco personajes principales y a gente que se les va acercando, el realizador desarrolla un entramado de vidas y de historias que poco a poco se irán cruzando: desde el joven jardinero que quiere abrir su particular «mansión del terror» y el padre de éste que un buen día decide salir de su pequeña librería y vivir la vida, hasta la joven extraordinariamente tímida que pinta cuadros de una anciana sin techo o el chico que le ofrece un trabajo como limpiadora en un hospital. Divertida, tierna, emocionante y diferente.

Memories of Matsuko

Mescla de comèdia, drama i musical, *Memories of Matsuko* està narrada amb un estil molt modern que va des de formes pròpies de l'MTV fins al còmic, però sense perdre de vista la història que ens vol explicar: les aventures d'una dona admirable que s'enfronta, una vegada i una altra, a les desgràcies que la vida teixeix al seu voltant, sempre amb un somriure a la cara i un inviolable desig indestructible de viure i estimar.

Mezcla de comedia, drama y musical, *Memories of Matsuko* está narrada con un estilo muy moderno que va desde formas propias de la MTV hasta el cómic, pero sin perder de vista la historia que nos quiere contar: las andanzas de una admirable mujer que hace frente, una y otra vez, a las desgracias que la vida va tejiendo a su alrededor, siempre con una sonrisa en la cara y con un inquebrantable deseo de vivir y amar.

Su-ki-da

Amb només dues pel·lícules, el realitzador Ishikawa s'ha convertit en un dels directors més interessants del panorama independent nipó. A *Su-ki-da*, Ishikawa plasma un delicat tapis d'alè líric en què s'entremesclen els records d'un passat tenyit per la melangia i un present marcat per l'empremta de les oportunitats perdudes. Dos temps, joventut i maduresa, delineats essencialment per l'ús d'un espai escènic que es converteix també en el protagonista.

Con tan sólo dos películas, el realizador Ishikawa se ha convertido en uno de los directores más interesantes del panorama independiente nipón. En *Su-ki-da*, Ishikawa plasma un delicado tapiz de aliento lírico en el que se trenzan los recuerdos de un pasado teñido por la melancolía y un presente marcado por la huella de las oportunidades perdidas. Dos tiempos, juventud y madurez, delineados esencialmente por la utilización de un espacio escénico que se convierte también en protagonista.

Welcome to the Quiet Room

Molts han estat els llargmetratges que al llarg de la història han recreat l'interior d'un centre psiquiàtric: des d'*Algú va volar sobre el niu del cucut* fins a *Innocència interrompuda*, o la més propera en el temps i d'estrena recent a la cartellera espanyola, *Sóc un cyborg*, del coreà Park Chan-wook. Suzuki Matsuo, que s'ha basat en la seva novel·la del mateix títol, recrea l'itinerari d'una periodista addicta a l'alcohol i als estimulants en un centre psiquiàtric, després d'un intent frustrat de suïcidi. Amb una estructura narrativa que avança i retrocedeix en el temps per presentar-nos la vida d'Asuka (qui en un altre temps va ser la *pop-idol* Yuki Uchida), ens endinsarem també en la vida dels diferents personatges que troba durant la seva estada en el centre hospitalari. *Welcome to the Quiet Room* és una comèdia i un drama, però no per això deixa de veure's com una exploració de la llibertat humana. Imprescindible.

Muchos han sido los largometrajes que a lo largo de la historia han recreado el interior de un centro psiquiátrico: desde *Alguien voló sobre el nido del cuco* hasta *Inocencia interrumpida*, o la más próxima en el tiempo y de reciente estreno en la cartelera española, *Soy un cyborg*, del coreano Park Chan-wook. Suzuki Matsuo, tomando como base su propia novela de título idéntico, recrea el itinerario de una periodista adicta al alcohol y a los estimulantes en un centro psiquiátrico, tras un fallido intento de suicidio. Con una estructura narrativa que avanza y retrocede en el tiempo para presentarnos la vida de Asuka (la que en otro tiempo fue la *pop-idol* Yuki Uchida), ahondamos también en la vida de los diferentes personajes que encuentra en su ingreso hospitalario. *Welcome to the Quiet Room* es una comedia y un drama, pero no por ello deja de verse como una exploración de la libertad humana. Imprescindible.

Kisaragi

Estem d'enhorabona. Després del seu fracàs en el debut del thriller *Pray*, que prometia molt però que s'enfonsava ja els primers minuts, Yuichi Sato l'ha encertada, gràcies, en part, a allò que mancava en el seu debut: un bon guió, obra de Ryota Kosawa. Amb una narrativa àgil per a un llargmetratge que succeeix en un sol espai, Sato desgrana amb un temps mil·limètric la història de cinc membres d'un club de fans que es reuneixen en el primer aniversari de la mort del cantant que dona el títol a la pel·lícula, *Kisaragi*. Plena de girs argumentals i d'una maduresa en la direcció (envejable per ser la seva segona pel·lícula), *Kisaragi* s'ha convertit en un dels descobriments de l'any i l'haurèm de recuperar en format DVD.

Estamos de enhorabuena. Tras su fallido debut con el thriller *Pray*, que prometía mucho pero que se desmoronaba en los minutos iniciales, Yuichi Sato ha dado en la diana, gracias, en parte, a lo que adolecía en su debut: un buen guión, obra de Ryota Kosawa. Con una narrativa ágil para una cinta que acontece en un solo espacio, Sato desgrana con un tempo milimétrico la historia de los cinco miembros de un club de fans que se reúnen en el primer aniversario de la muerte del cantante que da título a la cinta, *Kisaragi*. Repleta de giros argumentales y una madurez en la dirección (envidiable para su segunda película), *Kisaragi* se ha convertido en uno de los descubrimientos del año, que, evidentemente, deberemos recuperar en formato DVD.

Del 19 al 22 d'octubre del 2009

Casa Àsia · Auditori Tagore
Av. Diagonal, 373 · 08008 Barcelona
Entrada lliure · Aforament limitat
Més informació: www.casaasia.es

Del 19 al 22 de octubre de 2009

Casa Asia · Auditorio Tagore
Av. Diagonal, 373 · 08008 Barcelona
Entrada libre · Aforo limitado
Más información: www.casaasia.es

Organitzat per /
Organizado por:

CASA ASIA

JAPAN FOUNDATION

Amb la col·laboració de /
Con la colaboración de:

CINE ASIA